

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010421
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718010421.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. februára 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Jozefa Mikluša o odvolaní prokurátorky okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/74/2018 zo dňa 03.10.2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/74/2018 zo dňa 03.10.2018 vo výroku o treste domáceho väzenia. Výrok o treste zákazu činnosti zostáva zrušením nedotknutý.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného H. S., nar. XX.XX.XXXX podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný H. S. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 03.07.2018 v čase o 17.15 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn.

Citroen Saxo, ev.č. R. Q., v smere jazdy od čerpacej stanice Slovnaft k obchodnému domu Hagard po ulici Tulskej na ulicu Imatra v meste R., okres R., keď bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Zvolen, kde pri kontrole bolo zistené, že vozidlo viedol bez predpísaných dokladov aj napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen č. k. 0T/11/2014-52 zo dňa 29.01.2014, právoplatným dňa 07.02.2014, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť akýkoľvek druh motorového vozidla v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov, ktorý trest mu začal plynúť dňa 06.11.2017.

Obžalovaný H. S. bol za to odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 53 ods. 1 Tr. zák. na trest domáceho väzenia vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 53 ods. 2 Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť po dobu výkonu trestu domáceho väzenia zdržiavať sa vo svojom obydľí a to v byte č. X nachádzajúcom sa na X. poschodí vo R., N. F. XXX/X vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, a to v čase od 18.00 hod. do 06.00 hod. nasledujúceho dňa počas pracovných dní, tiež počas dní pracovného pokoja a sviatkov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami a to osobným identifikačným zariadením podľa §

4 zákona č. 78/2015 Z. z. a zariadením na kontrolu prítomnosti obžalovaného v určený čas a na určenom mieste podľa § 5 zákona č. 78/2015 Z.z. a povinnosť podrobiť sa kontrole.

Podľa § 53 ods. 4 Tr. zák. bolo obžalovanému po dobu výkonu trestu domáceho väzenia umožnené opustiť svoje obydlie len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas, ktorý sa započítava do výkonu trestu.

Podľa § 53 ods. 3, § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom Krajského súdu Banská Bystrica s miestom výkonu Okresného súdu Zvolen výchovnému programu.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť akýkoľvek druh motorového vozidla vo výmere 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podala po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie proti výroku o treste prokurátorka okresnej prokuratúry.

V písomne odôvodnenom odvolaní uviedla, že akcentuje predovšetkým na kriminálnu minulosť obžalovaného, ktorý bol ku dňu rozhodovania v tejto trestnej veci od roku 1980 celkovo 11 krát súdne trestaný, z toho celkovo 6 krát pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a to v rokoch 2010, 2012, 2013, 2014, 2016 a 2018. Ďalej poukazuje na to, že obžalovaný spáchal skutok, pre ktorý bol trestne stíhaný v tejto trestnej veci počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, plynúcej mu do dňa 09.03.2020 na základe trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. OT/19/2016 zo dňa 09.03.2016, právoplatného dňa 09.03.2016. Neopomenuteľné je tiež, že bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. OT/12/2018 zo dňa 05.06.2018, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/90/2018 zo dňa 02.10.2018 uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, za čo mu bol okrem iného uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 2 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý skutok spáchal dňa 13.02.2018. Aj napriek vyhlásenému odsudzujúcemu rozsudku dňa 05.06.2018 (5To/90/2018) obžalovaný opätovne sadol za volant motorového vozidla už dňa 03.07.2018, čím preukázal absolútny dešpekt voči súdnej autorite.

Podľa prokurátorky nie je na mieste znižovanie závažnosti konania obžalovaného poukazovaním na to, že spáchal prečin, ktorý nesmeroval voči životu, zdraviu, či majetku iného. Od roku 2010 ide v poradí o siedme konanie vedené pre rovnako právne kvalifikovaný prečin, čo jednoznačne zvyšuje jeho závažnosť a nemožnosť dosiahnutia účelu trestu iným spôsobom ako uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Neobstojí ani odôvodňovanie uloženia alternatívneho trestu osobnými pomermi obžalovaného, keď tento je dospelý muž, nekonal prvýkrát v živote protiprávne a už vôbec sa nedopustil takéhoto prečinu prvýkrát. Vedel, že má zákaz činnosti, ako recidivistovi mu bolo známe, v čom tento zákaz spočíva, čoho sa nesmie dopustiť, resp. akého konania sa má vyvarovať a skutočnosť, že napriek vedomiu odkázanosti iných osôb na jeho pomoc znova a opakovane sadal za volant osobného motorového vozidla a páchal tak rovnakú trestnú činnosť nemožno pričítať ako okolnosť, ktorá opodstatňuje uloženie alternatívneho trestu - trestu domáceho väzenia, keď predchádzajúce nielen alternatívne, ale ani podmienené tresty odňatia slobody mu v opakovanom páchaní trestného činu nezabránili. Uloženie alternatívneho trestu, na ktorého viaceré predchádzajúce odsúdenia za takýto trestný čin, alternatívne tresty, či podmienené tresty nemali prevýchovný účinok, potláča význam individuálnej ako aj generálnej prevencie a môže viesť k vysloveniu záveru prakticky „bezrestnosti“ protiprávneho konania. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vec vrátiť súdu 1. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. vo veci rozhodnúť a uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresnej prokurátorky je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo žalovaného trestného činu, okresný súd jeho vyhlásenie prijal a vykonal len dokazovanie vo vzťahu k trestu.

Keďže z konečného návrhu odvolateľa vyplýva, že jeho odvolanie smerovalo len proti výroku o treste domáceho väzenia, preto aj prieskumná povinnosť krajského súdu bola obmedzená na preskúmanie tohto trestu.

Aj na základe doplneného dokazovania mal krajský súd na rozdiel od okresného súdu za preukázané, že obžalovaný prišiel doposiaľ 11 krát do rozporu so zákonom. Z toho celkovo 6 krát pre rovnakú trestnú činnosť ako v prejednávanom prípade, a to pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Obžalovaný túto páchal od roku 2010 opakovane aj počas skúšobnej doby predchádzajúcich podmienkových odsúdení a aj napriek alternatívnym trestom uloženým mu súčasne s trestom zákazu činnosti. Aj žalovaný skutok spáchal v dobe predchádzajúceho podmienkového odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. OT/19/2016 zo dňa 09.03.2016, právoplatným toho istého dňa a dokonca ho spáchal len s krátkym časovým odstupom po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. OT/12/2018 zo dňa 05.06.2018, ktorým mu bol okrem iného uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody na 2 mesiace. Obžalovaný sa špeciálnej recidívy dopustil aj napriek tomu, že si bol vedomý, že je otcom ešte maloletého dieťaťa a pomáha svojej priateľke v starostlivosti o ich maloleté dieťa, ako aj o jej ťažko zdravotne postihnutú matku. O nenapraviteľnosti obžalovaného svedčí, že je v súčasnosti stíhaný za ďalší prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Z uvedeného pre krajský súd vyplynulo, že obžalovanému doposiaľ uložené tresty sa minuli účinkom. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery je potrebné dôsledne vychádzať zo všetkých zásad určených na ukládanie trestu podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., ktorý by sledoval účel uloženého trestu a ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. U obžalovaného ide o osobu so sklonom k nerešpektovaniu zákona a rozhodnutí súdu a to aj napriek jeho veku 60 rokov, preto i krajský súd je toho názoru, že uloženie iného druhu trestu, ako trestu odňatia slobody by nespĺnilo účel trestu.

Za trestný čin, ktorého sa obžalovaný dopustil bolo možné uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky. Obžalovanému bolo možné priznať poľahčujúce okolnosti v podobe doznanie sa a oľutovania trestnej činnosti a tiež napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom tým, že urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Tr. por. prijal. V neprospech obžalovaného svedčí príťažujúca okolnosť, že bol za trestný čin odsúdený. Pri prevahe poľahčujúcich okolností bolo potom možné znížiť hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o jednu tretinu rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou na 16 mesiacov. Po úprave trestnej sadzby bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody až na 16 mesiacov.

Krajský súd preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste domáceho väzenia a sám obžalovanému uložil trest odňatia slobody na 5 mesiacov nepodmienečne s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., ktoré vylučuje povolenie podmienkového odkladu výkonu trestu odňatia slobody, keďže obžalovaný bol odsúdený za úmyselný trestný čin, ktorý spáchal v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia. Takto uložený trest krajský súd považuje z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie za zákonný a spravodlivý a súčasne je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný v posledných 10-tich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, bolo možné ho zaradiť na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výrok o treste zákazu činnosti napadnutého rozsudku zostal nedotknutý, keďže tento nebol odvolateľom napadnutý.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.